

"Barcelona viu de la renda del 92"

Jordi Portabella (Barcelona, 1961) cap de la llista d'ERC-Els Verds a les municipals de Barcelona. Tot i ser biòleg, s'ha dedicat a la política. És diputat al Parlament català des del 1995 i vol revalidar, com a mínim, els resultats d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona.

Una de les novetats en aquestes municipals són els acords de coalició amb els Verds en algunes ciutats, com Barcelona. La incorporació del discurs ecologista és una sortida a la crisi ideològica de l'esquerra?

—Esquerra Republicana de Catalunya se sent molt còmoda amb els Verds a Barcelona i en altres municipis. A part de ser un partit d'esquerra, republicà i independentista, en la nostra declaració ideològica també ens definim com a ecologistes. Aquesta incorporació es va fer a principis dels anys 90 i els Verds vénen a reformar aquesta vessant a la ciutat de Barcelona. Tot això pren més sentit encara per la necessitat de parlar de la sostenibilitat, de qualitat de vida i de globalització. Nosaltres coincidim amb l'eslògan de pensar globalment i actuar localment. S'adiu perfectament amb els catalans cosmopolites, que és com hem definit el nostre independentisme a Barcelona.

—L'acord amb els Verds pot anar a més o és determinat pel context?

—De moment, ERC-Els Verds van en coalició en diferents municipis de Catalunya i a les europees. El que pot passar en el futur no se sap mai i, en bona part, vindrà condicionat pels resultats que obtinguem i pel grau de coincidència real que tinguem dins de l'ajuntament.

—Què aporta la llista d'ERC-Els Verds que necessiti Barcelona?

—Aporta una preocupació per la quotidianitat i per les persones per sobre dels megaprojectes. Creiem que la ciutat es troba en un punt en el qual ha de millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes. És a dir, en allò que es fa cada dia i que és necessari que funcioni bé. La ciutat ha de respondre a les necessitats de la ciutadania. D'altra banda, una de les mancances principals que hi ha a la ciutat i que surt reflectida en totes les enquestes que fa l'ajuntament és

que la qualitat ambiental de la ciutat és deficient. Si reforcem aquest aspecte, millorem la qualitat de vida i satisfem una de les necessitats principals de la ciutadania de Barcelona. A part, ERC-Els Verds som l'esquerra transformadora, que volem fer avançar les esquerres dins de la ciutat i no caure en el conservadorisme de l'esquerra, que és una mica el que tenim ara en la ciutat.

—Quina és la diferència entre el "conservadorisme de l'esquerra" que ara governa Barcelona segons diu vostè i les seves propostes?

—De casos concrets, en podríem posar infinits. Per exemple, posar més transports públics, per tal que arribin a tots els barris de Barcelona, cosa que ara no passa. Barris tan poblats com la Zona Franca, el Besòs o la Ciutat Meridiana no tenen metro. I els districtes, per exemple, no tenen uns circuits suficients de microbusos, cosa que és molt important, perquè Barcelona, al capdavall, és la suma de diferents municipis. I molts d'aquests districtes tenen encara una identitat pròpia com, per exemple, Sant Andreu, Sants, Gràcia, Sarrià, Sant Gervasi, etc. El mateix passa amb les llars d'infants, per exemple.

—Quines són les principals propostes que defensa ERC-Els Verds a Barcelona?

—Ens proposem afrontar les principals mancances de la ciutat, com aconseguir disminuir el preu del sòl públic, que en aquests moments re-

percuteix en un 33% en el preu final dels pisos. També s'ha d'augmentar el nombre de les escoles bressol, que són absolutament insuficients, i les places de residències per a gent gran. Però no només això, calen inversions en infraestructures que assegurin l'autonomia de la gent gran. És a dir, no només fer residències, sinó que s'han d'incorporar els centres de dia, buscar solucions més imaginatives, com la rehabilitació d'e-

"La llista de CiU està feta per evitar que ERC-Els Verds entri a l'Ajuntament de Barcelona. Les incorporacions que fan deixen el camp lliure al PP i van a disputar el vot a ERC. Saben que si hi entrem ells no governen."

difícils antics per a gent gran i gent jove, i evidentment s'ha d'estendre l'atenció domiciliària per a la gent gran. També falten centres d'assistència primària, pràcticament en tots els districtes, i cal superar les deficiències en el transport públic, tant pel que fa al metro, com pel que fa al transport entre barris i dins mateix dels barris. Pel que fa al medi, entre d'altres mancances, s'ha de reduir la contaminació acústica. Però el problema de l'ocupació també és un element clau. Barcelona té una taxa d'ocupació per sota de la mitjana de les ciutats europees més importants i triplica la de contractes precaris.

Aquests són els punts més importants i, sobretot, cal que la gestió es noti en la quotidianitat de la gent.

—*Quina crítica feu a l'actual equip de govern?*

—La ciutat viu de renda. És a les acaballes del projecte començat el 92. També ha abandonat la quotidianitat del ciutadà. És a dir, és tan important que hi hagi l'Auditori, si ens fixem en el camp de la cultura per exemple, com que hi hagi un bon teixit cultural en els barris. Hi ha tot un seguit d'elements de participació ciutadana que han quedat una mica apartats en l'evolució d'aquest projecte que es va començar a desenvolupar fa set anys. L'altra crítica és l'aprofundiment democràtic. Tot i que hi ha aportacions interessants en la Carta Municipal, creiem que ha d'haver-hi una descentralització més gran cap als barris. Perquè un districte com, per exemple, el de l'Eixample, amb 250 mil habitants, es convertiria en la segona ciutat més poblada de Catalunya, seria més gran que Badalona, l'Hospitalet, Lleida... I això passa pràcticament en tots els districtes de Barcelona. També ha d'haver-hi una participació més gran de la ciutadania. Les persones interessades en la gestió de la comunitat que estan en associacions de veïns, en entitats o ONG han de poder participar de les decisions de les obres que més els afecten. Per exemple, on van els fanals d'un determinat carrer, la situació d'una parada d'autobús, etc, tot això són coses que s'han de poder defensar des d'una associació de veïns.

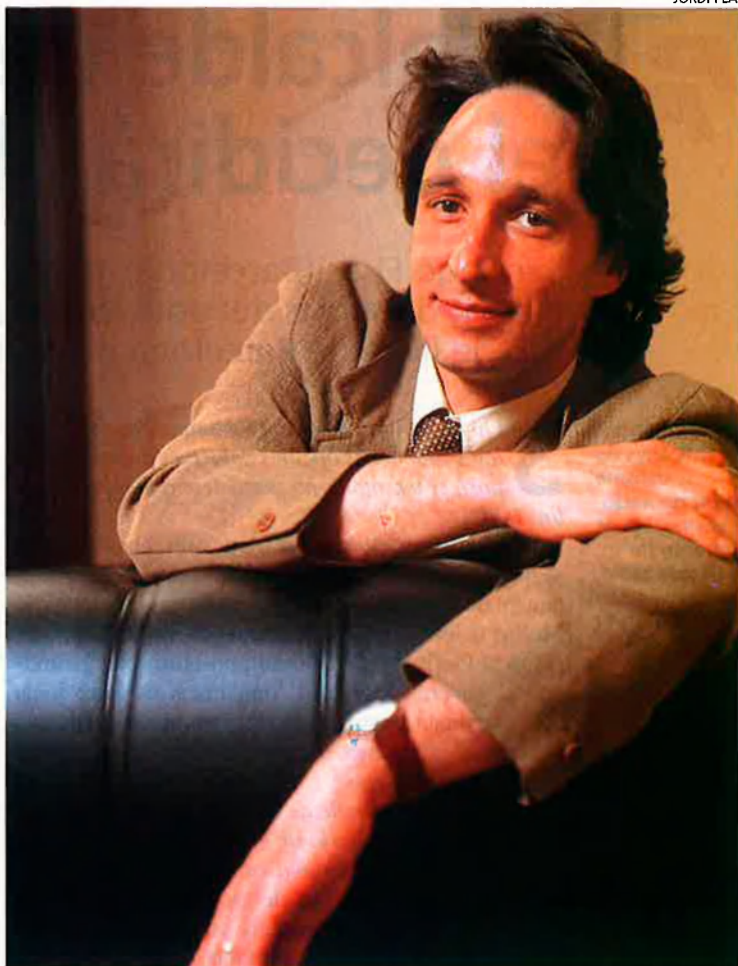
—*Si torneu a aconseguir representació a Barcelona, per desenvolupar aquestes idees, negociaríeu, per exemple, amb Joaquim Molins (CiU)?*

—Nosaltres pactarem en funció del nostre programa, en el qual prioritzem el progressisme i la catalanitat, sense que l'ordre dels factors alteri el producte. Qualsevol pacte d'aquests, deixa al marge el PP. No pactarem amb cap projecte en què participi el PP perquè seria traïr tots i cadascun dels vots que ERC-Els Verds rebí. Per tant, si Convergència pacta amb el PP, ja s'ho faran!

—*Es a dir que, tret del PP, no descarteu cap opció?*

—Nosaltres volem un ajuntament progressista i catalanista. El nostre és un partit normal, és un partit d'esquerres i independentista, està definit en l'eix social i en el nacional. El que no és normal és l'actitud dels partits que es defineixen en un sol eix i fan proselitisme només d'un, o amaguen el contingut de l'altre.

—*En una entrevista a EL TEMPS, Magda Oranich (CiU) deia que el seu pacte ideal a Barcelona era CiU*

amb ERC-Els Verds. Oranich pot facilitar l'entesa entre les dues formacions?

—Crec que la llista de CiU està feta per evitar que ERC-Els Verds entri a l'Ajuntament de Barcelona. Totes les incorporacions que fan deixen el camp lliure al PP i, en canvi, s'adrecen a disputar el vot a ERC. Això és un error perquè cap nacionalista pot voler que hi hagi un govern de les mateixes característiques del que ja hi ha ara en el govern central —que és el PP amb el suport de Convergència— o en el de la Generalitat de Catalunya (Convergència amb el suport del PP). Pels nacionalistes, que això es repeteixi per tercera vegada a l'Ajuntament de Barcelona és massa PP pels nostres ossos. Molins ha anat a créixer a la frontera amb Esquerra Republicana perquè saben que si nosaltres hi entrem ells no governen. Només hi ha dues possibilitats: que PP i Convergència sumin 21 regidors (ara en sumen 20) o que els socialistes, Esquerra i Iniciativa sumin 21, que és la situació actual. Només que en balli un, ells podrien governar. Per tant, el que han fet és anar per nosaltres, per evitar que hi entrem. Una altra possibilitat és que socialistes i convergents pactin. Els socialistes tindrien l'alcaldia i els convergents, la presidència de la Diputació de Barcelona. És una possibilitat real que consideren els dos partits.

"La ciutat viu de renda. És a les acaballes del projecte començat el 92. També ha abandonat la quotidianitat del ciutadà. És a dir, és tan important que hi hagi l'Auditori, si ens fixem en el camp de la cultura per exemple, com que hi hagi un bon teixit cultural en els barris."

Enric Rimbau